गुणमयत्वेनप्रतीयमानमपिनिर्गुणमेवानुवर्णयन् ॥ ३९ ॥ तवप्रीतइतिकिंवक्तव्यमित्याह यइति ॥ ४० ॥ नचमत्प्रीतेरप्यधिकंकिंचिदस्ती त्याह पूर्तादिभिः राद्धंसिद्धंयन्निश्रेयसफलंतत् मत्प्रीतिरेवेतितत्त्वविदांमतम् ॥ ४१ ॥ अत्रहेतुमाह अहमिति आत्मनामहंकारोपाधीनांजीवा नामात्माअतः प्रेयसामतिप्रियाणामपिमध्येप्रेष्ठः प्रियतमः सन्निरवद्यः यत्कृतेयदर्थम् ॥ ४२ ॥ अतस्त्वंकृतार्थएवतथाऽपिमत्प्रियार्थंसृष्टिंकुर्वि त्याह सर्वेति आत्मात्वमिदंत्रैलोक्यंयामध्यनुशेरते ताःप्रजाश्चसृजकेनात्मनैवान्यनिरपेक्षेणतत्रज्ञापकापेक्षाभावमाह सर्ववेदमयेनेति आत्माअहं

प्रीतोऽहमस्तुभद्रंतेलोकानांविजयेच्छया॥ यदस्तौषीर्गुणमयंनिर्गुणंमानुवर्णयन् ॥ ३९ ॥ यएतेनपुमान्नि त्यंस्तुत्वास्तोत्रेणमांभजेत्॥ तस्याशुसंप्रसीदेयंसर्वकामवरेश्वरः॥ ४० ॥ पूर्तेनतपसायज्ञैर्दानैर्योगसमाधि ना॥ राद्धंनिःश्रेयसंपुंसांमत्प्रीतिस्तत्त्वविन्मतम्॥ ४१॥ अहमात्मात्मनांधातःप्रेष्ठःसन्प्रेयसामपि॥ अतोम यिरतिंकुर्याद्देहादिर्यत्कृतेप्रियः॥४२॥ सर्ववेदमयेनेदमात्मनात्मात्मयोनिना॥ प्रजाःसृजयथापूर्वंयाश्चम य्यनुशेरते॥ ४३॥ मैत्रेयउवाच तस्माएवंजगत्स्रष्ट्रेप्रधानपुरुषेश्वरः॥ व्यज्येदंस्वेनरूपेणकंजनाभस्ति रोदधे॥ ४४॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेपद्मोद्भवेविदुरमैत्रेयसंवादेनवमोऽध्यायः॥ ९ ॥ विदुरउवाच अंतर्हितेभगवतिब्रह्मालोकपितामहः॥ प्रजाःससर्जकतिधादैहिकीर्मानसीर्विभुः॥ १॥ येच मेभगवन्पृष्टास्त्वय्यर्थाबहुवित्तम॥ तान्वदस्वानुपूर्व्येणच्छिंधिनःसर्वसंशयान्॥२॥ सूतउवाच॥ एवंसं चोदितस्तेनक्षत्राकौषारवोमुनिः॥ प्रीतःप्रत्याहतान्प्रश्नान्हृदिस्थानथभार्गव॥ ३॥ मैत्रेयउवाच विरिं चोपितथाचक्रेदिव्यंवर्षशतंतपः॥ आत्मन्यात्मानमावेश्ययदाहभगवानजः॥ ४॥

योनिः कारणंयस्येतिज्ञानक्रियाशक्त्यतिशयंसूचयति यथापूर्वमिति तवात्राऽभ्यासोऽप्यस्तीत्युक्तंमय्यनुशेरतइति स्थितानामभिव्यक्तिमात्र मेवकर्तव्यमित्यनायासत्वमुक्तम्॥ ४३ ॥ इदंसृज्यंव्यज्यप्रकाश्यपद्मनाभः श्रीनारायणरूपेणतिरोदधेऽदृश्योऽभवत् ॥ ४४ ॥ इतितृतीये टीकायांनवमोऽध्यायः ॥९॥ दशमेकालसंप्रश्नंप्रतिवक्तुंतदुद्भवः प्राकृतादिविभागेनसर्गस्तुदशधोच्यते ॥ १॥ १ ॥ मेमयावदस्ववद भासयस्वेति वा ॥ २ ॥ संचोदितः प्रार्थितः हृदिस्थानेवाह नतुतेप्रश्नाः तेनविस्मृताइत्यर्थः ॥ ३ ॥ आत्मनिश्रीनारायणेआत्मानंमनआवेश्य ॥ ४ ॥